666/03

Den 3. marts 2003 blev i sag nr. 58.728:

xxxxxxxx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxx xx xx
xxxx xxxxxxx

mod

Codan Forsikring
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Codan Forsikring, klager ved sin advokat over, at selskabet ikke vil betale for en advokat, hun har antaget i forbindelse med et ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist at dække advokatomkostninger under henvisning til, at advokatomkostninger ikke dækkes over ulykkesforsikringen, ligesom det er selskabets opfattelse, at advokatbistand ikke har være nødvendig. Hertil kommer, at et krav om refusion af udgifter til advokatbistand, der først bliver fremsat over for selskabet næsten 2 år efter afgørelsen af en sag, må anses for at være bortfaldet ved passivitet, jf. dansk rets almindelige passivitetsgrundsætning.

Klagerens advokat oplyser ved skrivelse af 4/11 2002 til nævnet, at han ved skrivelser af 7/10 1999, 13/9 1999, 17/4 2000 og 10/6 2002 har taget forbehold for sine omkostninger, hvorfor klagerens advokat står uforstående overfor, hvorledes selskabet skulle kunne mene, at et sådant krav er bortfaldet ved passivitet.

Af sagens akter fremgår, at klageren gled på et parketgulv og vred om på højre fod, hvorved klageren pådrog sig et brud svarende til yderste knyste.

2. 58.728

I selskabets skrivelse af 19/8 2002 til nævnet hedder det bl.a.:

"Forsikrede anmeldte i juni måned 1996, at hun var kommet til skade ved et ulykkestilfælde den 6. januar 1996.

Den 13. maj 1997 meddelte Codan, invaliditetsgraden som følge af den indtrufne skade var blevet vurderet til at være mindre end 5 %, hvorfor der ikke kunne ske udbetaling af erstatning.

Forsikrede klagede over denne afgørelse. Efter indhentelse af en speciallægeerklæring gennemgik Codan sagen på ny. Invaliditetsgraden blev fortsat vurderet til at være mindre end 5 %, hvilket blev meddelt forsikrede ved brev af 5. oktober 1997.

Forsikrede blev herefter informeret om, at sagen kunne indbringes for Arbejdsskadestyrelsen.

Efter at have indhentet yderligere oplysninger genoptog Codan sagen og ved brev af 13. juli 1998 meddelte Codan, at invaliditetsgraden nu blev vurderet til 5 %.

I december måned 1998 anmodede forsikrede om, at Codan på ny genoptog sagen. På baggrund af de nu indhentede oplysninger meddelte Codan ved brev af 25. maj 1999, at invaliditetsgraden blev fastsat til 8 %.

Den 12. august 1999 skrev advokat J.J. første gang til Codan. I forbindelse med den videre korrespondance med advokaten pointerede Codan, at selskabet ikke ville dække forsikredes udgifter til advokatbistand.

Advokat J.J. indhentede en erklæring fra speciallæge i ortopædisk kirurgi S.M. Efter en gennemgang af denne speciallægeerklæring fastholdt Codan, at invaliditetsgraden som følge af ulykken var 8 %.

Denne afgørelse blev forelagt Arbejdsskadestyrelsen, der ved vejledende udtalelse af 7. august 2000 fastsatte en invaliditetsgrad på 10 %. Codan udbetalte herefter erstatning svarende til Arbejdsskadestyrelsens vurdering.

Først den 10. juni 2002 modtog Codan en anmodning fra advokat J.J. om dækning af hans udgifter til behandling af sagen.

Advokat J.J. har ikke begrundet, hvorfor han mener at det var nødvendigt for M.N. [klageren] at søge advokatbistand i forbindelse med sagen.

Efter en fornyet gennemgang af sagen skal den trufne afgørelse fastholdes.

Codan har i forbindelse med sagens behandling løbende vurderet sagen. I forbindelse med forsikredes anmodninger om genoptagelse af sagen på grund af forværringer, har Codan hver gang genoptaget sagen.

Forsikrede kunne således også i forbindelse med Codans afgørelse den 25. maj 1999 have meddelt sin utilfredshed med afgørelsen til Codan, hvorefter Codan i lighed med tidligere ville have foreslået, at sagen blev forelagt for Arbejdsskadestyrelsen.

Codan ville naturligvis også have fulgt en vejledende udtalelse fra Arbejdsskadestyrelsen, selv om forsikrede ikke havde været repræsenteret ved advokat J.J., og det er således Codans opfattelse, at det ikke har været nødvendigt for forsikrede at rekvirere advokatbistand i forbindelse med behandlingen af sagen.

Det bemærkes i den forbindelse, at indhentelsen af speciallægeerklæringen fra ortopædkirurg S.M. ikke kan antages at have været en nødvendig indgriben fra advokatens side, idet Arbejdsskadestyrelsen ad egen drift ville have indhentet en speciallægeerklæring, dersom styrelsen havde fundet det nødvendigt."

Klagerens advokat fastholder, at der er taget forbehold om hans omkostninger ved skrivelser af 7/10 1999, 13/9 1999, 17/4 2000 og 10/6 2002.

Hertil har selskabet ved skrivelse af 28/11 2002 til nævnet bl.a. anført:

"I forbindelse med sagens behandling, har Codan flere gange angivet overfor advokat J.J., at forsikredes udgifter til hans bistand i sagen ikke kunne anses for at være rimelige og nødvendige.

Sagen er blevet afgjort helt i overensstemmelse med normal procedure. Codan meddelte ved brev af 20. september 2000 advokat J.J., at sagen for nærværende var afgjort, og at vi ikke kunne dække forsikredes advokatudgifter.

Vi henlagde herefter sagen, og da vi efterfølgende ikke modtog nogen form for henvendelse fra advokat J.J. gik vi ud fra, at han ikke agtede at forfølge spørgsmålet om forsikredes udgifter til hans bistand i sagen.

Codan må rimeligvis kunne forvente, at de krav, som forsikrede gør gældende, afklares i rimelig forlængelse af sagsforløbet. I forbindelse med den praktiske tilrettelæggelse af sager om krav af denne type, er det naturligvis vigtigt for selskabet, at kravet fremsættes mens sagsbehandleren har sagsforløbet i nogenlunde klar erindring.

I den konkrete sag er der gået næsten 2 år fra vi for en god ordens skyld meddelte, at vi ikke agtede at dække forsikredes udgifter til advokat, til advokat J.J. fremsætter sit krav på forsikredes vegne.

Der er på den baggrund under alle omstændigheder udvist en retsfortabende passivitet i relation til kravet om betaling af udgifter til advokat.

Hertil kommer, som tidligere nævnt, at sagen på ingen måde har haft et forløb, der har gjort det rimeligt og nødvendigt at antage en advokat til varetagelse af sagen. Vi henviser i det fulde og hele til vores brev af 19. august 2002."

Nævnet udtaler:

Ulykkesforsikringen dækker ikke udgifter til advokatbistand.

Det er nævnets opfattelse, at selskabets sagsbehandling ikke har været af en sådan karakter, at advokatbistand har været nødvendig. Nævnet finder allerede af den grund ikke at kunne kritisere, at selskabet har afvist at refundere klageren de advokatomkostninger, som hun har afholdt.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann